

EL VIA CRUCIS DE LA POBRESA

Històries reals que detallen el Via Crucis
de molta gent a la qual volem ajudar.

Càritas
Diocesana de Barcelona

QUÈ ÉS EL VIA CRUCIS

El Via Crucis és una de les devocions més populars a la Tradició Catòlica. Consisteix a fer un recorregut espiritual per les catorze estacions de penitència de Jesús. Durant aquest recorregut, es recorden els moments més importants de la passió, la mort i la resurrecció del Senyor, i es medita sobre el significat del seu sacrifici.

Aquesta pràctica de pregària es pot fer en qualsevol moment de l'any, però és especialment comú durant la Quaresma i la Setmana Santa.

La devoció comença amb la imatge de Jesús carregant la creu i culmina amb la seva crucifixió, mort i sepultura. Cadascuna de les catorze estacions representa un moment clau en el camí de Jesús cap a la crucifixió i la resurrecció. Aquestes estacions es fan mitjançant una meditació, que es fa en grup o de forma individual, i que inclou la lectura d'un passatge bíblic, una reflexió i una pregària.

La meditació del Via Crucis és una manera d'aprofundir la Fe, de reflexionar sobre l'amor i la misericòrdia de Déu i d'acostar-se a la figura de Jesús. Cadascuna de les estacions de penitència és un moment per pensar sobre el patiment i el lliurament de Jesús per la salvació de la humanitat. A través d'aquest acte de recolliment, busquem apropar-nos a Déu i aprofundir en la Fe, i trobem consol i esperança en els moments més difícils de les nostres vides.

A continuació us explicarem històries reals de persones ateses per Càritas, cadascuna en la seva particular Via Crucis.

PRIMERA ESTACIÓ: Jesús és condemnat a mort.

T'adorem, Crist, i et beneïm. Perquè amb la teva Santa Creu vas redimir el món.

Evangelí segons Sant Mateu 27, 22-23.26: «Diu-los Pilat: «I què faré amb Jesús, l'anomenat el Crist?» Diuen tots: «Sigui crucificat! «Però què ha fet malament?». va preguntar Pilat. Més ells seguien cridant amb més força: «Sigui crucificat». «...Llavors els va deixar anar Barrabàs; i a Jesús, després de fustegar-lo, els hi lliurà perquè fos crucificat».

Viure i no sobreviure .

En Carlos és originari de Veneçuela. Un dia, mentre anava camí de la universitat, una banda de joves el va agredir i li va disparar un tret que el va deixar en cadira de rodes per tota la seva vida. Davant d'aquest incident, tota la seva família va decidir venir-se a Espanya a començar des de zero.

Senyor, ens deixem interpel·lar per l'amenaça de mort violenta que pateixen tants germans nostres arreu del món. Concedeix-nos la força, la valentia i la clarividència perquè siguem una veu profètica que denunciï la injustícia i sigui consol per a tants innocents condemnats a mort avui. Queda't sempre al nostre costat i no ens deixis defallir.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles.

Amén.

SEGONA ESTACIÓ: Jesús carrega amb la Creu.

T'adorem, Crist, i et beneïm. Perquè amb la teva Santa Creu vas redimir el món.

Evangelí segons Sant Mateu 27, 27-31: «Llavors els soldats del procurador van portar Jesús al pretori i van reunir al seu voltant tota la cohort. El van despullar i li van tirar a sobre un mantell de porpra; i, trenant una corona d'espines, li van col·locar sobre el seu cap, i a la mà dreta una canya; i doblegant el genoll davant seu, li feien burla dient: «Salvi, Rei dels jueus!», i després d'escopir-lo, van agafar la canya i el copejaven al cap. Quan se'n van haver burlat, li van treure el mantell, li van posar la roba i el van portar a crucificar-lo.»

Invisible per a molts.

La Katherine va arribar a Catalunya a principis del 2022 buscant una vida millor. Estava embarassada, no tenia feina al seu país i la seva mare va aconsellar-li que marxés. A l'arribar a casa nostra, va conèixer totes les dificultats que pateixen les persones que es troben en situació administrativa irregular: viure de manera invisible. A més, a causa del seu embaràs, ningú no volia donar-li feina. Des de Càritas l'hem acompanyat en moments difícils, fins i tot en la seva maternitat. Juntament amb la seva parella, lluita per aconseguir una feina digna i poder tornar l'ajuda que han rebut.

Senyor, et contemplem carregant la creu. En aquesta imatge veiem la realitat de moltes persones que avui carreguen també patiments injustos. Porten càrregues massa pesades que no els permet alçar la mirada i veure la llum en l'horitzó. Que no visquem en la indiferència envers aquells que més pateixen, sinó que sapiguem establir vincles en una relació d'empatia sincera. Fes-nos sensibles i valents per comprendre el sofriment de l'altre.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles. Amén.

TERCERA ESTACIÓ: Jesús cau per primera vegada.

T'adorem, Crist, i et beneïm. Perquè amb la teva Santa Creu vas redimir el món.

Llibre del profeta Isaïes 53, 4-6: I de fet va carregar amb els nostres mals i va suportar totes les nostres malalties! Nosaltres el vam tenir per fetejat, ferit per Déu i humiliat. Més va ser ferit per les nostres faltes i per les nostres culpes. Va suportar el càstig que ens regenera, i vam ser curats amb les ferides. Tots erràvem com ovelles, cadascú anava pel seu camí, i Jahvè va descarregar sobre

Aixecar-se davant les adversitats.

Quan era jove, l'Abel Pizarro va deixar els seus estudis més aviat del que li corresponia. Un dia, després de molts anys treballant a la mateixa empresa, el van acomiadar. Es va quedar a l'atur, però com que no tenia estudis tot es feia més complicat. En cada oferta laboral que veia es necessitaven títols. Un matí, l'Abel va decidir anar al projecte Feina amb Cor, un projecte de Càritas d'acompanyament en el procés de cerca de feina. Després d'un camí ple d'esforç i dedicació, l'Abel va ser contractat per una cadena de supermercats.

Senyor, som testimonis de tantes persones que arriben a nosaltres enfonsades, desesperançades. Copsem el patiment d'aquells i aquelles que se senten abatuts. Ens recorden que tots som vulnerables. Concedeix-nos la força per saber com acompanyar, per saber com podem afrontar les dificultats de la vida sense defallir. Per a cada u de nosaltres sempre hi pot haver una primera vegada. Sabrem alçar-nos?

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles. Amén.

QUARTA ESTACIÓ: Jesús troba Maria, la seva Santíssima Mare.

T'adorem, Crist, i et beneïm. Perquè amb la teva Santa Creu vas redimir el món.

Evangelí segons Sant Lluc 2, 34-35.51: » Simeó els va beneir i va dir a Maria, la seva mare: «Aquest està posat per a caiguda i elevació de molts a Israel, i com a signe de contradicció. I a tu mateixa una espasa et travessarà l'ànima per tal que quedin al descobert les intencions de molts cors.»...La seva mare conservava amb cura totes les coses al seu cor.»

La solitud de pujar dos fills sola.

La Mercè viu en un pis de Càritas. Amb el seu sou de 600 euros, viu amb els seus dos fills i la parella de la seva filla. Ens explica com és de complicat ser mare sola en la societat actual. Viu cada dia patint per si arribaran a final de mes i preocupada perquè no pot passar amb els seus fills el temps que li agradaria.

Imaginem l'encontre de mare i fill. De tu, Jesús, amb tu, Maria. Imaginem els moments de trobada i d'intimitat de cada u de nosaltres amb la nostra mare. Hi ha un misteri de comunió profunda, d'amor total sense límits, que s'expressa amb un gest, sense paraules. Hi ha una realitat sanadora en aquesta abraçada incondicional. Agraïm aquells moments que ens permeten tocar espai sagrat. Gràcies Senyor.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles. Amén.

CINQUENA ESTACIÓ: Simón ajuda a llevar la Cruz de Jesús.

T'adorem, Crist, i et beneïm. Perquè amb la teva Santa Creu vas redimir el món.

Evangelí segons Sant Mateu 27, 32; 16, 24: «En sortir, van trobar un home de Cirene anomenat Simó, i el van obligar a portar la seva creu.» «Lavors va dir Jesús als seus deixebles: «Si algú vol venir darrere meu, que es negui a si mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi.»

La soledat és molt dolorosa.

El Ricardo té 81 anys, va perdre la seva parella fa anys i no té fills. Cada dia era un calvari per a ell. No tenia ningú amb qui parlar i feia passeigs pels matins i les tardes per trobar-se amb veïns o coneguts i fer petar la xerrada. Des de Càritas Barcelona l'hem acompanyat, arran de la COVID, amb les visites de la Joana, una treballadora familiar, i del José Ramón, un voluntari de l'entitat, que li ofereixen companyia i seguretat.

Acompanyar el patiment, la solitud no volguda. En aquest caminar junts ens ajudem mútuament a portar les creus els uns dels altres. Certament descobrim que una dificultat compartida pesa menys. És aleshores quan experimentem que el jou és més suau i la càrrega més lleugera. Ajudant a portar la teva creu, Jesús, ens adonem que ets, de fet, Tu qui ens ajudes a portar la nostra.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles.

Amén.

SISENA ESTACIÓ: La Verònica eixuga el rostre de Jesús.

T'adorem, Crist, i et beneïm. Perquè amb la teva Santa Creu vas redimir el món.

Llibre del profeta Isaïes 53, 2-3: «Va créixer davant seu com un fill, com a arrel en terra resseca. No tenia aparença ni presència; (li vam veure) i no tenia aspecte que poguéssim estimar».

Veure la vida de forma positiva.

En Gabriel Parra té 69 anys i viu sol. L'any 2012 va patir un càncer de boca. El van operar i va aconseguir sortir-se'n, però va patir una conseqüència: no pot menjar sòlid. En Gabriel necessitava una persona que l'ajudés a fer-li menjars triturats per a tota la setmana. Càritas va assumir el cost d'aquesta persona que li facilitava el seu dia a dia.

Senyor, quan acariciem el rostre d'un germà, d'una germana que pateix i se'ns concedeix de veure-hi el Teu rostre, copsem el misteri de comunió que ens agermana amb tota la família humana. Aleshores, més enllà dels trets externs i particulars d'una persona, ens endinsem en la bellesa única i irrepetible que s'amaga al cor de cada ésser humà. Gràcies per convidar-nos a eixugar els rostres que demanen consol.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles.

Amén.

SETENA ESTACIÓ: Jesús cau per segona vegada.

T'adorem, Crist, i et beneïm. Perquè amb la teva Santa Creu vas redimir el món.

Llibre de les Lamentacions 3, 1-2.9. 16: «Sóc l'home que ha vist l'aflicció sota el fuet del furor. M'ha fet caminar a les tenebres i sense llum. Ha tancat el meu camí amb carreus, ha torçat els meus senders. Ha trencat les meves dents amb còdols, m'ha rebolcat a la cendra».

Tornar a començar.

L'Àngela i la seva parella tenien un estudi de tatuatges a Colòmbia. Ell va començar a rebre amenaces de mort i, plegats, van decidir fugir a Espanya amb el seu fill per por a perdre les seves vides. Després d'un procés llarg per aconseguir un permís de feina, li han denegat la renovació de la targeta vermella. Ara, ha de tornar a començar de zero.

Ens sacsegen les vides de persones que coneixem i que arribem a estimar i que una vegada i una altra la vida les situa a la casella de sortida. Voldríem ser capaços de transmetre'ls la força d'una esperança ferma perquè no deixin de lluitar i de viure cada dia com si fos un nou matí. Senyor, concedeix-nos la saviesa de poder dir-los la paraula justa que encoratgi i consoli.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles.

Amén.

VUITENA ESTACIÓ: Jesús consola les filles de Jerusalem.

T'adorem, Crist, i et beneïm. Perquè amb la teva Santa Creu vas redimir el món.

Evangelí segons Sant Lluç 23, 28-31: «Jesús es va acostar a elles i els va dir: «Filles de Jerusalem, no ploreu per mi; ploreu més aviat per vosaltres i pels vostres fills. Perquè arribaran dies en què es dirà: Felices les estèrils, les entranyes que no van engendrar i els pits que no van criar! Aleshores es posaran a dir a les muntanyes: caieu sobre nosaltres! I als turons: sepulteu-nos! Perquè si al lleny verd fan això, al sec, què es farà?».

Ara som una família.

La Lika i la Lizandra són dues mares de dos països completament diferents, però amb un fet vital en comú: han passat grans obstacles i han aconseguit tirar endavant. Les dues es van conèixer en un projecte de Càritas i, des de llavors, han consolidat la seva amistat. Els fills també s'han fet molt amics i han aprofitat per compartir una llar i mirar el futur amb esperança.

Acollir, acompanyar, abraçar, consolar... Senyor, fem llista de verbs que expressen l'acció i el sentiment que l'altre compta per a nosaltres. "Amb un gest rere l'altre, amb una paraula de consol dia rere dia, t'estic dient que Tu m'importes. L'amistat que ens ha estat regalada ens ha salvat i ens permet viure amb una esperança nova." El nostre cor se sent consolat i la nostra existència es tenyeix de tots els colors del món.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles.

Amén.

NOVENA ESTACIÓ: Jesús cau per tercera vegada.

T'adorem, Crist, i et beneïm. Perquè amb la teva Santa Creu vas redimir el món.

Llibre de les Lamentacions 3, 27-32: «Que s'estigui sol i silenciós, quan el Senyor els ho imposa; que humiliï la seva boca a la pols: potser així quedi esperança; que posi la galta a qui el fereix. Perquè no rebutja per sempre els humans el Senyor; després d'afligir s'apiada segons el seu amor immens...»

Perdre-ho tot en un dia.

La crisi de 2008 va afectar de ple a la Mari Carmen. Després de 21 anys pagant la hipoteca però amb nombrosos rebuts pendents, va perdre la propietat del seu pis quan li faltava molt poc per acabar de pagar el deute. Amb l'ajuda de Càritas, va aconseguir un tracte amb el banc que li va embargar el pis. Ara, disposa d'un lloguer social que li permet continuar vivint a casa seva amb les seves filles.

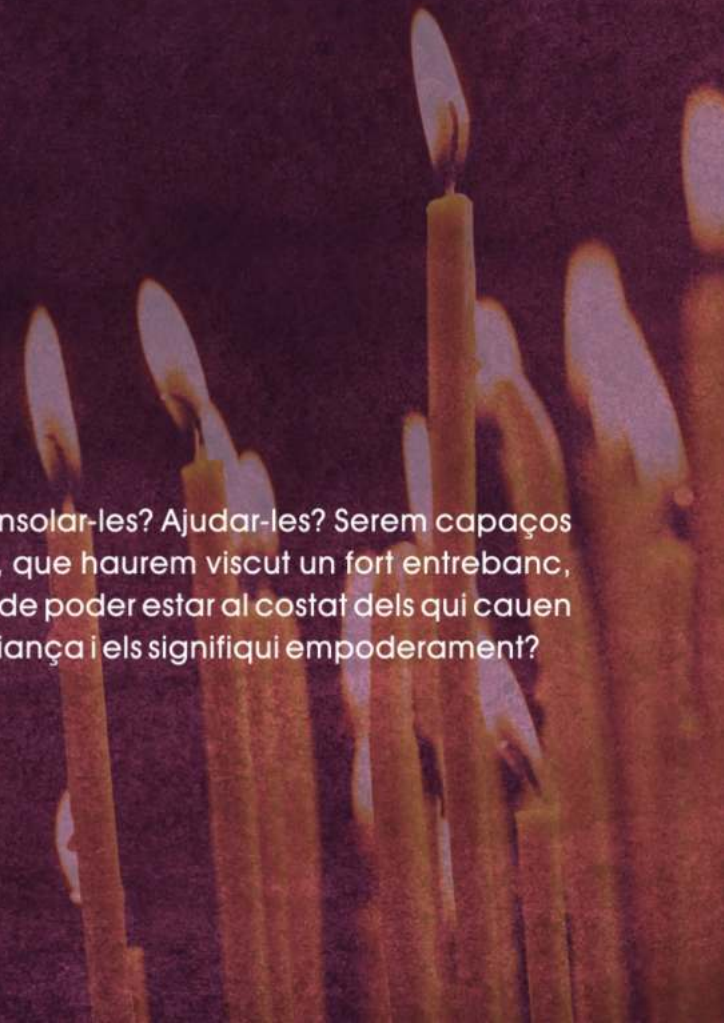
Senyor, saps prou bé que per a moltes persones sempre plou sobre mullat. Com podríem consolar-les? Ajudar-les? Serem capaços de transmetre'ls que no compten les vegades que haurem ensopegat, que haurem caigut, que haurem viscut un fort entrebanc, sinó les vegades que haurem tingut el coratge d'alçar-nos de nou i de confiar? Serem dignes de poder estar al costat dels qui cauen tantes vegades per poder acompanyar-los des d'una humilitat sincera que els transmeti confiança i els signifiqui empoderament?

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles.

Amén.

DESENA ESTACIÓ: Jesús és desposseït de les seves vestidures.

T'adorem, Crist, i et beneïm. Perquè amb la teva Santa Creu vas redimir el món.

Lectura de l'Evangeli segons Sant Mateu 27, 33-36: «Arribats a un lloc anomenat Gòlgota, és a dir, «Calvari», li van donar a beure vi barrejat amb fel; però ell després de provar-lo, no el va voler beure. Quan el van crucificar, es van repartir els seus vestits a l'atzar. I es van asseure per custodiar-lo.»

Una casa és seguretat.

L'Armando va viure al carrer una temporada llarga. Durant els dies que va estar a la intempèrie, sentia, més que ningú, el fred de l'hivern i la calor de l'estiu; la soledat i el menyspreu de moltes persones que passaven pel seu costat. Un dia, va dirigir-se a Càritas i va entrar a viure en el recurs residencial del Far. Sempre ens transmet la duresa de no tenir res i d'haver de viure al carrer. Es mostra agraït per l'oportunitat de poder recuperar la seva vida.

No tenir res. Viure desposseït de tot. Fer-se captaire d'una mirada, d'un gest de consol i de reconeixement. Ho podem imaginar? Un dia potser se'ns concedeix el do de poder acostar-nos a algú que viu al carrer i aprenem a mirar-nos d'igual a igual. Llavors, la nostra vida fa un gir. Quelcom nou batega al cor de tots dos. Se'ns ha ofert l'oportunitat de refer la vida, de redescobrir-ne el sentit. És el miracle de l'encontre: nosaltres, que ho teníem tot, hem hagut de desposseir-nos de tant per poder abraçar aquell que no té res.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles.

Amén.

ONZENA ESTACIÓ: Jesús és clavat a la Creu.

T'adorem, Crist, i et beneïm. Perquè amb la teva Santa Creu vas redimir el món.

Evangeli segons Sant Mateu 27, 37-38: «Sobre el seu cap van posar, per escrit, la causa de la seva condemna: «Aquest és Jesús, el rei dels jueus». I al mateix temps van crucificar a dos saltejadors, un a la dreta i un altre a l'esquerra.»

"Si no hagués arribat a Càritas, m'hauria suïcidat".

Katy Lili va arribar d'Hondures buscant una vida millor. Un cop a Barcelona va agafar una depressió perquè veia que no tot era tan fàcil com li havien promès. No volia sortir de casa i va pensar en suïcidar-se. Gràcies a Déu, va demanar ajuda a Càritas i, gràcies al treball social, ha refet la seva vida.

Contemplar Jesús clavat en creu. Deixar-se tocar pel dolor de qui pateix. Sentir-lo com a propi. Poder acompanyar el sofriment més extrem. No és una realitat de fa dos mil anys. Qui són els crucificats del món d'avui? Els qui moren injustament a mans d'altres éssers humans? Necessito més que mai una estona de silenci per acollir tant de dolor. Voldria que es transfigurés en esperança ferma.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles.

Amén.

DOTZENA ESTACIÓ: Jesús mor a la Creu.

T'adorem, Crist, i et beneïm. Perquè amb la teva Santa Creu vas redimir el món.

Evangelí segons Sant Mateu 27, 45-50: «Des de l'hora sisena va haver-hi foscor sobre tota la terra fins a l'hora nona. I al voltant de l'hora nona va clamar Jesús amb veu forta: «Déu meu, Déu meu! Per què m'has abandonat? En sentir-lo de seguida un d'ells va anar corrents a prendre una esponja, la va xopar amb vinagre i, subjectant-la a una canya, li oferia de beure. Però els altres van dir: «Deixa, veurem si ve Elies a salvar-lo». Però Jesús, cridant de nou, va exhalar l'esperit.»

Vivint al cel.

La María Luisa Garcia va viure al carrer durant un any i mig. Era administrativa i treballava a les oficines d'un banc. Allà va conèixer al seu marit. Es van casar, però al poc temps va patir violència de gènere. Se sentia sola, no tenia ganes de viure. Va marxar de casa però no tenia lloc on anar. No sabia com sortir-se'n. Durant aquell temps, només va experimentar molta por. Ara viu en un pis de Càritas. "Després de conèixer l'infern, ara visc al cel", afirma contenta. Està agraïda a la vida, a les persones que han estat al seu costat. Actualment és voluntària, ja que fer coses pels altres la fa sentir molt bé.

Jesús mor a la creu. Hi ha persones que moren de cop un dia. Però n'hi ha que van morint a poc a poc, una mica cada dia. La seva vida és un malson. La mort sempre ens impressiona perquè ens remet a una dimensió que no coneixem, però quan es tracta d'una mort en vida, d'un anar morint a trossets de forma violenta dia rere dia, ens impressiona encara més. Ens indigna. Ens revolta. Podem enumerar la flaire de la por. Se'ns fa difícil acompanyar aquestes morts. Massa sovint no tenim paraules de consol. Però quan hem pogut trobar-hi una sortida, experimentem la força de la resurrecció i som testimonis d'una força que genera vida i més vida.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles.

Amén.

TRETZENA ESTACIÓ: Jesús als braços de la seva Mare.

T'adorem, Crist, i et beneïm. Perquè amb la teva Santa Creu vas redimir el món.

Evangelí segons Sant Joan 19, 25: «Al costat de la creu de Jesús hi havia la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, dona de Clopàs, i Maria Magdalena.»

Barcelona envia 2 ambulàncies beneïdes a Ucraïna .

Quan va començar la guerra d'Ucraïna, el pare Iuri Stasiuk, de la parròquia catòlica ucraïnesa de Santa Mònica, a la Rambla de Barcelona, va anunciar que tornava al seu país a servir a primera línia del conflicte, aprofitant la seva experiència sanitària. Vam estar al seu costat enviant dues ambulàncies carregades de material sanitari.

A tants llocs del món la guerra esquinça vides, separa famílies, genera angoixa i desesperança... Se'ns clava a la pupil·la la imatge d'una mare que abraça el seu fill mort, abatut a trets en combat. A tants llocs del món hi ha també persones disposades a fer llargs recorreguts, camins físics i camins interiors, per portar esperança i sembrar llavors de reconciliació. Senyor, concedeix-nos de ser portadors d'abraçades que consolidin, que generin vida i esperança.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles.

Amén.

CATORZENA ESTACIÓ: Jesús és sepultat.

T'adorem, Crist, i et beneïm. Perquè amb la teva Santa Creu vas redimir el món.

Evangelí segons Sant Mateu 27, 59-61: «Josep va prendre el cos, el va embolicar en un llençol net i el va posar en un sepulcre nou que havia fet excavar a la roca; després va fer rodar una gran pedra fins a l'entrada del sepulcre i se'n va anar.»

Buscar-se la vida.

En Gibril va arribar a Espanya amb pastera amb 17 anys. Gairebé mor en aquell viatge: ell no sabia nadar i la pastera, de plàstic, va tenir una fuita. Va fugir del seu país perquè els seus pares van morir quan era molt petit i la família que l'acollia era molt pobre. Buscava una vida millor. A Barcelona, es va esforçar molt per aconseguir feina i ara és soci d'una botiga de bicicletes al barri de la Barceloneta.

Després de la tempesta, arriba la calma. Però no sempre, ni per a tothom. Hem estat testimonis oculars per les notícies de centenars que han trobat la mort al mar mentre feien la travessia a la recerca d'una vida millor. El mar ha estat la seva sepultura. Amb la imaginació contemplem avui el nostre mar, petit i immens alhora. Ens dona tanta vida! S'hi amaga també tanta mort! També hem estat testimonis dels que han superat obstacles que semblaven insalvables. Han renascut a una vida nova. Senyor concedeix-nos la serenitat i la pau per acollir l'absència d'aquells que no hi són i per viure confiadament cada instant de la nostra vida.

(silenci)

Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles.

Amén.

PREGÀRIA FINAL

Oh Crist,

Hem contemplat la teva passió i la teva mort. I amb Tu, hem contemplat la passió i la mort de tants germans i germanes nostres que avui pateixen injustament, que són condemnats a mort, torturats o assassinats. Per la teva mort i la teva passió entrem en una comunió profunda amb tots els qui pateixen arreu, els que són a prop i els que són lluny. Te'ls confiem. Posem damunt la teva creu tot aquest patiment perquè el transfiguris i així, juntament amb Tu, puguem també endinsar-nos en la profunda esperança de la Resurrecció.

*Alguns dels noms dels testimonis que hi apareixen són ficticis per tal de preservar la seva identitat.

Càritas
Diocesana de Barcelona

¡Súma't a Càritas!

DONANT O FENT-TE SOCI
ESTARÀS AL COSTAT DE QUI MÉS HO NECESSITA

<https://caritas.barcelona/fes-un-donatiu/>

BIZUM: Donatius al codi 33381

TELÈFON D'ATENCIÓ AL DONANT: 93 112 70 10